

“На Светата Троица ви оставям – сега и навеки”
св. Патриарх Евтимий

ЕВТИМИЕВ ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКОВНА ОБЩИНА “СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ТЪРНОВСКИ”

Октомври 2024 г

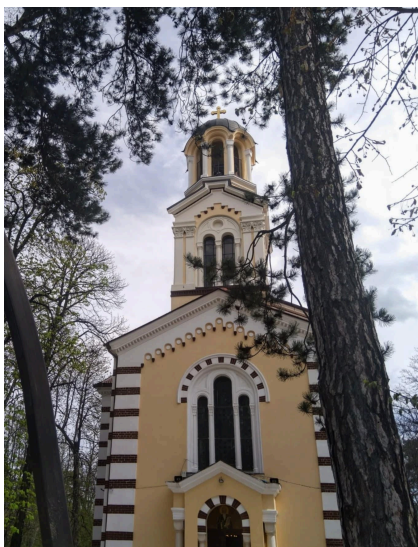
ПАРИЖ

ДА ПРЕОТКРИЕМ БОЖИЯ ОБРАЗ В СЕБЕ СИ¹

Аник дьо Сузенел

Публикуваме този откъс в памет на Аник дьо Сузенел, която се престава в Господа на 11 август т.г. на 101 годишна възраст. Психолог, богослов и писател, тя тръгва по пътя на православието, което открива в средите на руската православна имиграция в Париж, и се отдава на задълбочено и проникновено изследване на Светото писание като послание за човешката душа и духовно преобразование. Основател е на Институт за духовна антропология.

Родена след войната от 1914 - 1918 г., много отрано имах усещането, че светът живее по абсурден начин, сякаш обзет от някаква всеобща глухота. Днешният свят ми изглежда

също толкова глух. Ала нали библейските пророци казват, че “Бог крие Своето слово, царят го открива”. Дали не затова ние, кръстените, сме призвани да се превърнем всеки за себе си в пророк, цар и свещеник? Мисля, че срещнах Бог от самото си раждане - при всички случаи така го виждам на 95 години. Още от детството бях жадна за Него и за Неговото слово, търсех да открива онова, което ми изглеждаше скрито. Често разпитвах свещениците: Защо Яков е накуцвал? Защо са отрязани косите на Самсон? Духовниците не ми отговаряха. Радостта, която изпитвах по време на литургиите, когато усещах диханието на Светия Дух, биваше помрачена от тесногърдието на учението на Римокатолическата църква от преди Събора (Втория Ватикански събор, б. ред.) На 20 г. я напуснах.

Математичка, после медицинска сестра, преживях духовно странничество, което продължи близо 15 години, като проучвах други духовни пътища. Докато веднъж влязох в един парижки православен храм. Тук Светият Дух ме обгърна отново и изпрати на пътя ми един свещеник - Евграфий Ковалевски, и почти едновременно и един равин. Първият ми отреди място в Божия дом и ме въведе в тайнствата. Вторият ме научи на еврейския език и на символиката на неговите букви. Така Библията, която не бях спряла да откривам през целия си живот, придоби нов смисъл. Пред мене се разкри слово, различно от класическата френска традиция, което промени живота ми...

¹Със съкращения. Оригиналът на интервюто е публикуван в изданието *La Vie*
<https://www.lavie.fr/christianisme/temoignage/annick-de-souzenelle-retrouver-limage-de-dieu-en-nous-6802.php>

След като станах психотерапевт, продължих да поглъщам Божието слово. От отдаването ми на разнищването на Тората се роди първата ми книга: “Символиката на човешкото тяло”. Преживях това литературно раждане като дар: когато държах перото, сякаш не пишех само аз. На моменти се улавях, че пиша неща, които не знам. Вътрешната революция, която Библията може да предизвика, понякога създава творби, които не ви принадлежат изцяло. Тази книга ме подтикна да давам уроци, да изнасям конференции, да помагам на хората, които търсят смисъл.

Колко мощно говори Бог чрез Библията! Всяка буква е символ на Бог-Слово. Еврейският език ни предлага различни нива на прочит, които са едновременно и диалог с Него. Започваме, разбира се, с буквалния прочит, ала сетне буквите започват да ни намигат: например ако една дума е употребена два пъти в един текст, тя ни приканва да открием скрития ѝ смисъл. На третото ниво се вглеждаме по-внимателно, и приетата информация изисква да бъде преживяна от читателя, който, ако я достигне, преминава през състояние на радост и освобождение. Това изискване предполага саможертви, понякога “трудни излизания от защитната ни черупка”, материални, чувствени, понякога и духовни. Вече не сме разбираани от обкръжението си, сменяме адресния си бележник.

Трябва също така да чуем Божията покана към Адам да даде имена на животните. Това означава, че сме призвани сами да назовем животните в своята душа: лъва на гордостта, змията на злословието, октопода на страстта към притежание, които често играят вместо нас; те ни се представят чрез изпитания, които трябва да преодолеем. Мога да свидетелствам, че след като съм ги назовала, след като съм овладяла техните стихии, за да им забраня да играят вместо мен, Господ извършва върху тях някаква тайнствена алхимия и те разкриват същността си: ето в това се състои изграждането на дървото на познанието, за да се превърнем в негов плод. И то се случва чрез поредица от промени, които ни изпълват с невероятна радост.

Ала светлината идва единствено с усърден всекидневен труд: четене, разбира се, но преди всичко молитва. За мен молитвата е интимна връзка с моя Господ. И не става дума просто за рецитиране на Отче наш, а за цялостно отношение на постоянна свързаност с Господа на всеки от нас, както в срещите ми с хората, така и в миговете на самота. И най-сетне, душата, тялото и умът ми се подхранват от тайнствата, преживяване с любов и дълбоко чувство на благодарност. Хлябът и виното са безценни дарове, за да живея и да продължавам да откривам библейските откровения, чийто най-висш прочит е Божията тайна. Това е последното стъпало на стълбата, съзряно от патриарха Яков, там, където Бог го очаквал, там, където сме очаквани всички.

ХРИСТОС ЯНАРАС: ТАМ, КЪДЕТО СПИРАМ, ИМА САМО ЕДНО ИМЕ

На 24 август т.г. православният свят се прости с Христос Янарас - един от най-бележитите богослови и православни мислители на съвременното ни. Откровението, което поместваме, цитирано в негова памет от Митрополита на Арголида Нектарий, е публикувано в “Двери на православието”² в превод на Златина Иванова.

„През целия си живот изучавах богословие и философия, увличах се по съвременната физика и космология, четях психология и много история. И всичко това в търсене на

² https://dveri.bg/component/com_content/Itemid,100656/catid,29/id,73580/view,article/

единствената загадка, която ме измъчва: на битието, което може да се влюби завинаги и да не умре. Намерих най-пълния отговор в гръцките отци на Църквата - най-блестящото откровение досега.

Но чувството на сигурност, че един ден, не много далеч, тялото ми ще се разложи в земята, това тяло с тръпката на сетивата и остротата на ума, тялото, с което единствено се радвам на красотата на света, пътувам надлъж и нашир по земята, усмихвам се на съседите си, жестикулирам, говоря, слушам музика и правя любов - усещането, че тялото ми е предопределено да се превърне в пръст, не е равносилно на знанията на патристичното богословие, нито, разбира се, на световъртежа от информацията на астрофизиката или заключенията на психоанализата, които заставят ума да се стреми да се докосне до едно Върховно битие или причинно Начало.

В продължение на хиляди години във всеки един миг на земята умират хиляди хора и моята смърт ще бъде още едно зрънце в пясъка на безбройните смъртни случаи, които поддържат безкрайния пясъчен часовник. В този поток, който влачи живота ми все по-близо до неизбежния му край, никоя идеология и никакво знание или наука не ми разкриват опора, за която да се хвана, за да не се гмурна с главата напред във водовъртежа на абсурда; що се отнася до програмите за социална трансформация и диалектическия процес на историята, аз, осъденият на смърт, им се надсмивам без угризения.

Мястото, където спирам, е само едно Име. Не идея или концепция, а само едно име - „знак“ за живот личен, поименен и в същото време всеобемащ: името Христос Иисус. В границите на личното отношение, което то посочва, идеите се развиват, понятията стават безполезни, загадката на любовта и смъртта престава да ме чака като сфинкс на кръстопът. И всяко говорене отвъд това Име ми се струва излишно“.

ДИСТАНЦИОННИ БЕСЕДИ “ВЪВЕДЕНИЕ В ХРИСТИЯНСТВОТО”

Започна поредният курс “Въведение в християнството” за българи в чужбина. Той се провежда с благословието на Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний по идея на църковната община “Св. Теодосий Търновски” в Кьолн. Беседите са насочени към начинаещите в основите на православната вяра, но са интересни и за по-напреднали. Темата за тази година е “Личността на Иисус Христос”. Лекциите се провеждат два пъти месечно в неделя на платформата zoom с водещ д-р Златина Каравълчева. За записване може да се обадите на отец Иван Карагеоргиев или на мейла на лекторката: zlatinakaravaltcheva@gmail.com

КОНФЕРЕНЦИЯ НА ХРАМОВИЯ НИ ПРАЗНИК

Нека съобщим отсега, че на храмовия ни празник, който ще се състои на 19.01.2025 г., след службата ще ни гостува д-р Адлин Люкоа, специалист по средновековна история и преподавател в Сорбоната. Тя ще изнесе беседа за св. апостол Яков и историческите сведения за неговата личност.

ПРОГРАМА

Храмът е отворен в неделя и в посочените празнични дни от 9:00 ч.
Възможност за изповед има до началото на св. литургия в 10:30 ч.

НОЕМВРИ

- 02.11. - Архангелова Задушница. Панихида от 11:00 ч.
- 03.11 – 5 Нед. след Нед. подир Въздвижение. Катехизис за деца: “Народните будители”.
- 10.11 – 8 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Отбелязване на Архангеловден (08.11). Катехизис за възрастни: “Адът и раят”.
- 15.11 – Начало на Рождественския пост.
- 17.11– 9 Неделя след Нед. Въздвижение. Детско певческо ателие.
- 24.11 - 13 Нед. след Нед. подир Въздвижение. Катехизис за юноши: “Лекарю, изцери себе си”.

ДЕКЕМВРИ

- 01.12. – 14 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Катехизис за възрастни: “Монахът-милионер”.
- 06.12. – Петък - Св. Николай, архиеп. Мирликийски чудотворец (Никулден).
- 08.12. – 10 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Катехизис за деца на тема: Рождество Христово.
- 15.12. – 11 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Катехизис за юноши: Рождество Христово.
- 22.12. – Неделя пред Рождество Христово. Детско певческо ателие.
- 24.12. – Вторник – 18.00 ч – Празнична вечерня.
- 25.12 – Сряда – Рождество Христово.
- 29.12. – Неделя след Рождество Христово.

Архим. Емилиян Боцановски: 06 68 83 44 40; О. Иван Карагеоргиев : 06 51 15 49 70,
01 77 12 85 78, karageorgievich@gmail.com Адрес: 1, rue de la Croix Moreau 75018 PARIS.
Настоятел: Кирил Халачев. Редактор: Юлия Талева, Сайт: paroissebg.fr, редактор: Олга Устабашиева